

L'Aplec de la Sardana

L'Aplec d'aquest any de L'Escala és dedicat a aquell gran home que va dedicar la seva vida a la sardana: l'Avi Xaxu.

La gent, contenta i feliç, correrà pels carrers de la vila escoltant la música suau de la sardana.

La dansa que tothom balla fins que els peus ja no els aguanten però que estan agraïts per haver passat tot el dia movent-se al compàs de la música.

Les rotllanes al costat de la platja faran que aquest poble mariner, un dia més, estimi la sardana.

Sardana estimada, quan et sento prop de mi el meu cor reviu més anys i sento que les notes clares del so de la música l'aire se les emporta cap el cel perquè l'Avi Xaxu les escolti des del seu lloc d'honor.

Avi Xaxu, si sabessis que feliç que és la gent quan escolta les joies que ens has deixat, sabries que mai no moriràs en la memòria d'un poble.

*«Si baixes del cel un dia,
vina a ballar una sardana,
que tots amb les mans unides,
formarem la gran rotllana».*

BRÍGIDA PALMA
Alumna de F. P. de L'Escala

La sardana, com diu el poeta, «és la dansa més bella de totes les danses que es fan i es desfan». Però, aquesta dansa tan bella, la sabem ballar bé?

Actualment sembla que hi ha dues maneres de ballar la sardana: una és la de ballar els curts amb els braços enlaire, i jo crec que és la veritable encara que només així a L'Escala i a alguns pobles de la rodalia.

És per això que quan vénen forasters a ballar sardanes al nostre poble, es queden estranyats de veure'ns ballar amb els braços enlaire. És que no saben aquestes persones que la sardana va néixer a l'Empordà?

Doncs a què vénen aquests canvis. És que és més còmode de ballar els curts amb els braços avall? O és perquè així es veu el canvi de ritme?

I pensar que tots els empordanesos, garrotxins, selvatans, barcelonins, van començar a ballar-la igual.

No embrutim la nostra dansa amb innovacions. Deixem-la tal com està, perquè ella és la que ens agermana i ens uneix a tots com un sol poble.

JOAN BRUGUÉS
Alumne de F. P. de L'Escala